

- tiek teikts, ka notiek bišu dravu slepkavošana, smidzinot rapša sējumus;
- tiek apgalvots, ka lauksaimnieku ieinteresētība ir tikai peļņas gūšanā;
- Latvijas lauku saimniecībās izmantotās izejvielas tiek nosauktas par mēsliem;
- tiek nepatiesi ilustrēts, ka Latvijā gadu no gada tiek audzēts viens un tas pats nomiglotais rapsis, kā dēļ augsne tiek noplicināta, kļūst vienveidīga un drīz nekam nebūs derīga;
- tiek apgalvots, ka kontracepcija drīz nebūs nepieciešama, jo visi cilvēki no pesticīdiem būs kļuvuši neauglīgi;
- teatrāli tiek norādīts uz to, ka, veicot lauku smidzināšanu, lauksaimniekiem ir attīstītas elpošanas problēmas.

Šāda valsts budžeta līdzekļu tērēšana, veidojot reklāmas, kurās lauksaimniecībā strādājošie cilvēki tiek nozākāti kā masu slepkavas, ir nepieņemama. Ieguldot līdzekļus šādās reklāmās,

sabiedrībā tiek kultivēta naidīga attieksme pret lauksaimniecības nozarē strādājošiem cilvēkiem, veicinot neiecietību ne tikai pret lauksaimniecības nozarē strādājošiem ļaudīm, bet arī viņu ģimenēm, ko jo īpaši pārdzīvo viņu bērni.

Līdztekus cilvēcisksam pazemojumam lauksaimniecības nozarē strādājošiem cilvēkiem un viņu ģimenēm reklāma ir klaji kaitnieciska valstij būtiskākajām tautsaimniecības nozarēm un abām lielākajām eksporta nozarēm. Nav pieļaujams, ka šādas reklāmas kurina naidu sabiedrībā. Šāda rīcība rada tiesisko nihilismu, apdraudot valsts tiesiskumu. Tā kultivē sabiedrības neuzticēšanos Latvijas Republikas un Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem, LR un ES lauksaimniecības nozari kontrolējošajām iestādēm, pārtikas un augu aizsardzības līdzekļu (AAL) drošību izvērtējošām zinātniskajām institūcijām, kā arī praktiskajiem lauksaimniekiem un mežsaimniekiem.

Uzskatām, ka šāda iedzīvotāju neuzticības veicināšana zinātnei

un normatīvajiem aktiem ilgtermiņā negatīvi ietekmēs Latvijas tautsaimniecību, līdzīgi kā tas jau tagad novērojams ar cilvēku neuzticību Covid-19 vakcīnām, kas būtiski apdraud Latvijas ekonomikas un sociālās jomas atkopšanos pēc Covid-19 pandēmijas. Analogiski saskatām līdzību ar lauksaimniecības un mežsaimniecības sektoru, kur ar LVAF finansējumu tiek kultivēta neuzticība izmantotajām praksēm un kontroļu sistēmai.

Lauksaimniecības un mežsaimniecības organizācijas atkārtoti norāda, ka VARAM ilgstoši nespēj radīt risinājumus iekļaujošai vides un dabas aizsardzības politikai, kā dēļ netiek radīti sadarbībā balstīti risinājumi ar vēlamo rezultātu. Līdzšinējā politika tiek īstenota, diskreditējot un apkarojot ražojošās nozares. Jau gadiem neviena lauksaimnieku vai mežsaimnieku organizācija netiek uzņemta Vides konsultatīvajā padomē, netiek iesaistītas LVAF finansētās aktivitātēs vai – mežsaimnieku gadījumā – arī LIFE projektos, lai sekmīgi uzrunātu nozares un cilvēkus, kas apsaimnie-